

то млада-та му жена ся оплаши и ся
растреперіа.

» Кой ю направилъ тогози човѣка
мой Господарь? Ето що искаамъ да
знаю азъ, каза той.

» Нѣ, нажялено отговори Елиза;
азъ всѣкогы съмъ мыслила, че съмъ
должна да ся покорявамъ на Госпо-
дарь-тъ си и на Господаркѫ-тъ си,
защо-то съмъ христианка.

» Колко-то за тебе, ты може и
да си права въ той-зи случаи; Тѣ сж-
тя отхранили тебе като своє дѣте....
облачали сж тя, галили сж тя, учили
сж тя.... и ты си придобила добро
въспитание, и това дава имъ право
за да имъ бѫдешъ ты покорна; А азъ!
мене сж мя чѣкали, били, проклинали,
и отривали; Ето що имъ съмъ задъл-
женъ азъ. Стократъ съмъ имъ отпла-
тилъ за хранѣ-тъ, що ми сж давали.
Не ѩж повече да трѣпѣшъ това—нѣ, не-
щж! извика той, набръчи вѣжди-ти си,
и стисна рѣкѫ-тъ си.

Елиза трепѣріаше и мъчіаше. Тia
никогы още не бѣ видѣла мажкіа си
въ такъвъ гиѣвъ и кротка-та и мека-
та й природа като юединъ каламъ ся
наклоняваше отъ вѣяніе-то на та-
кви страсти.

» Знаешъ ли? каза Джорджъ, гор-
ко-то кученце-карло, које то ты ми
бѣ дала? » то бѣше всичко-то ми у-
тѣшеніе. То спѣши съ мене иошѣ, а
денѣ тичіаше подирѣ ми, и така иѣжно
глѣдаше всѣкогы въ очи-ти ми като

че осъщаше моje-то тѣло. И ето!
завчера, азъ го храниахъ съ недоіед-
цы, кои-то бѣхъ събрали прѣдъ по-
варници-тъ, и господарь-тъ въ то-
ва врѣмѧ изминѣ и извика че азъ
хранихъ куче-то си на пегово ижди-
вение, и че той не може да тръпи
да има всѣкыи негритянинъ куче, и
ми заповѣда да връжѫ на шиї-тъ-
му камѣкъ и даго удавиѫ въ блато-то.

О Джорджъ, ты не си направилъ
това иѣшо!

» Да го направиѫ азъ? Азъ нѣ, а
той го направи. Господарь-тъ и Томъ
затрупахъ съ камъни горко-то ку-
ченце когы тѣніаше. Горко-то! то мя
глѣдаше толко съ нажялено, като че
ся чудіаше защо азъ не го изба-
вамъ. А азъ получихъ бой защо-то
не ѩѣхъ самъ си да го удавиѫ! Не
мя юе грыжіа! Господарь-тъ ще поз-
нае че не съмъ отъ оные, кои-то съ
бианіе ся смягчяватъ.... Ще дойде и
мой-тъ день, ако не ся оглѣда той.»

» Шо си намыслилъ да чинишъ?
О, Джорджъ, не дѣй прави лоше иѣшо;
Ако ся надѣрешъ на Бога и постѣжашъ
праведно, той ще тя избави. »

» Азъ не съмъ христианинъ като
тебе, Елиза, срѣдце-то ми юе отровено
отъ горчила. Азъ не могж да ся надѣешъ
на Бога. Защо допушта той да ста-
вяятъ такви иѣща?

» О Джорджъ должни смы да има-
мы Вѣрж! Господарка-та казва кога
всичко връви злѣ за насъ, должни смы